

Предговор

След излизането от печат през месец ноември 2009-та година на книгата ми „Пътят към Аза“ смятах, че ще изминат поне няколко години до евентуалното написване на следващата. Но „човек предполага, Господ разполага“. По СЪЩОТО време на пазара се появи една неголяма по обем, но със знакови претенции книга, която намери както отглас в медиите, така и доста широко разпространение сред четящата публика. Става дума за „33. Заплахата Дан Браун“ от Димитър Недков, представяща „Свободното Масонство“ като АВТЕНТИЧНАТА духовност, преминаваща през ВСИЧКИ епохи на земното човешко развитие и стигаща дори отвъд неговото начало. ВЕДНАГА осъзнах, че на ТОВА трябва да се реагира, защото Истината по въпроса е обвита в тайнственост и скрита в легенди, достигнали до наши дни от най-дълбока древност, за които огромната част от съвременното човечество има твърде мъгляво и направо НИКАКВО разбиране, въпреки, че живота му на физически и духовен план е в пряка зависимост от случващото се в посоченото Общество. ЕДИНСТВЕНИЯТ начин да разсеем „мъглата“ е чрез Науката за Духа, наречена „Антропос-София“, представяща ни от езотерична християнска гледна точка Мъдростта за Човека и Макрокосмоса. Целта на изложението ще бъде ОСВЕТЛЯВАНЕ, а не елементарно охулване на всичко, свързано с масонството, съхраняващо в действителност много, много мъдрост. Учителят Беинса Дуно беше посочил, че „само светлият път на Мъдростта води към Истината“, а Истината е ЕДНА – Христос!

Дали мъдростта в масонството ни отвежда до Слънчевия Бог

Христос, станал за три години човек и преминал през РЕАЛНА Смърт и Възкресение заради нас и бъдещата съдба на Творението, или води към Слънчевия Демон Сорат, дебнеш от числото „666“, е ПРАКТИЧЕСКИ отговор на ГЛАВНИЯ въпрос, стоящ пред хората от ХХ-ти век нататък: „Или си с Христос, или против Него“?! Дали „зидарите“ наистина притежават „Изгубената Дума“, изгубеният Код на Сътворението и ще го разкрият ли през 2012-та година пред света?

На тези основни въпроси търсим отговора, а многобройните „второстепенни“ загадки ще допълват картината, която без тях е невъзможно да бъде „нарисувана“.